

Дамян Дамянов

Стихотворение за съня

Бараката прилича на вагон,
Във който спи задъхана умора.
Сънуват и насън говорят хора:
Горещи устни и горещ бетон.
И някой хърка, някой стене пак.
През празници, през делници и грижи
На сънищата нишката се ниже.
Сънят боботи като тежък влак.
Далечен влак към бащини места.
От него слизат и се качват хора.
Насън ругаят и насън говорят
Пак пътниците черни на нощта.
И тракат бесните му колела.
И влакът на зидарите пътува,
И влакът на зидарите сънува,
Че все върви през милите села.
Бараката прилича на вагон.
Сънят се свършва. Влакът се завръща
От път, от ласки и от родни къщи.
Навън ги чака будният бетон.
Конвейърът се върти: нощта, деня.
Към слънцето по-близо и по-близо.
Препуска влакът бърз на комунизма.
Експресът на бетона и съня.

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8023>]